

בז"א ודבוקה אליו מאחור **וְאֶתְקִין לָהּ לְאַהֲדָרָא אַנְפִּין בְּאַנְפִּין**
 ואח"כ נתקנה ע"י שאבא ואמא נתנו לה את הגבורות שלא על ידי ז"א ונגסרה ואז יכלה
 לחזור פב"פ עם ז"א. **הֵכִי אוֹקִימָנָא** וכך ביארנו פירוש ראשון למה שכתוב ויבן
 מלשון בנין ולא יצירה ובריאה. **אַבֵּל** יש לפרש עוד **וַיִּבֶן** מלשון הבנה,
אַסְתָּפֵל לְסִלְקָא לָהּ בְּהֵוָה דְּרִנָּא דְּעֵלְמָא עֲלָאָה שְׂרִיא
בִּיָּה כי הסתכל והתבונן להעלות את המלכות אל המדרגה שלו עצמו שיהיו שוים זו"ן
 בקומתם כמדרגה עליונה של או"א שהם שוים בקומתם לעולם, **לְמַהוּי דָּא**
בְּגִוּוּנָא דְּדָא כדי שתהיה המלכות שווה בקומתה לז"א כעין אמא השווה בקומתה
 לאבא.

לאבא.

תוּ וַיִּבֶן ועוד יש לפרש מ"ש ויבן, **אַסְתָּפֵל בְּסִטְרוּי** התבונן ז"א כאשר
 עלתה להיות לצידו, **וְאֶתְקִין וְכוּיִן כָּל רוּחֹתֶיהָ** ותיקן וכיון כל ו'
 קצוות שלה ע"י שנתן לה חו"ג מיסודו, **לְמִזְרַע** כדי שתהיה ראויה לזרוע בה את שורש
 מציאות התחתונים בסוד היחוד וכמו זרע הנזרע באדמה **וְלֹאֲשָׁקָאָהּ** ולהשקותם במי
 החסדים דהיינו שתוכל לגדל ולהצמיח אותם **וְלֹאֲזַלְדָּא** ושתוכל להוליד ולהוציאם
 החוצה, **לְמַעַבְדָּ לָהּ כָּל צָרְכוּיָּהּ** כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ וכן לעשות לה
 כל צרכיה להכנינה אל היחוד ושיוכל ז"א לפעול על ידה כל מה שצריך אל הנהגת
 התחתונים. **וְלִבְתָּר** ולאחר מכן כתוב **וַיְבִיאָהּ** אל האדם בסוד היחוד, **בְּמָה**
 ובמה נעשה כל התיקון הזה **בְּהֵאֵי צְדִיקָא**. בזה היסוד **דְּכִתְיִב** וכמו שכתוב,

(אסתר ב) וּבְזוֹהַ הַנְּעֶרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ, ביסוד הנקרא 'זה' [קל] באה המלכות הנקראת נערה מהביראה אל המלך הוא ז"א להתייחד עמו פב"פ דְּהָאִי אֲמֹשִׁיךְ לְכֹלָא כי היסוד המשיך לה כל מה שהיא צריכה, לְסֻלְקָא לְאֵתְעֵטְרָא בְּשְׁלִימוֹ כדי להעלותה מהביראה ולעטר אותה בכל האורות באצילות.

עד עתה דיבר בו' היכלות הפרטיים שבהיכל השישי הוא היכל הרצון הכללי ועתה חוזר לבאר ענין היכל הרצון הכללי.

הָכָא מְנִיעוּ דְכָל הוֹבִין בהיכל זה מקבלים ישראל את הכח להתגבר על יצר הרע המסיתם לעוונות כי הוא כולל כל קומת הקדושה והוא כנגד היכל השישי שבסט"א הכולל כל קומת הקלי', **הָכָא מְנִיעוּ דְכָל תִּיאוּבְתִין בִּישִׁין** בהיכל זה יש את הכחל ימנע מכל התשוקות והתאוות הרעות **מָה דְלֹא אִיהוּ בְּהֵוּא יֵיכְלָא שְׁתִּיתָאָה, בְּסֻטְרָא אֲחָרָא** מה שאין כן בהיכל השישי של הסטרא אחרא, **דְּתַמְנֵן כָּל עֲנוּגִין בִּישִׁין** ששם כל התענוגות הרעים של כל התאוות והחטאים, **וְכָל סֻטְרִין דְּתִיאוּבְתִין דְּעֲנוּגָא דְּהָאִי עֲלֵמָא** ושל כל צדדי ואפני החשק ותאוות העולם הזה בכלל, גם התאוות

אור הרשב"י

מקשר את כל הי"ב פרצופים ולכן היסוד הוא שורוק אותיות קושר [כנ"ל בהערה הקודמת מסידור הרש"ש]. וזהו מה שאנו אומרים "וקרא 'זה' אל 'זה' ואמר" כלומר יסוד העליון אל יסוד התחתון בסוד הוונן.

[קל] כי היסוד נקרא 'זה' והמלכות נקראת 'זאת', ובספר מאורי אור נתן סימן לזה מש"ב "זה ינחמנו" כי היסוד מנחם בשפע שהוא מביא לעולם, ורבינו יוסף חיים (ברמזי היסוד) כתב עוד כי ז"ה מספר י"ב לפי שהוא

הלימוד היומי

לע"נ הרב אליהו דוד חמד בן רחל זצ"ל

המותרות, וְכֹדֵר הָאֵי עֲלָמָא אֶתְנַהִיג בְּהוּ. וכאשר בני העולם מתנהגים על פיהם, בְּנֵי נָשָׂא כְשָׁלִי בְּהוּ (נ"א ובגין דבני נְשָׂא טְעֵינן בְּהוּ כְשָׁלִין בְּהוּ) לְהָהוּא עֲלָמָא נכשלים בהם בני אדם לעולם הבא. דְּחָמָאן כְּמָה עֲנוּגִין וְתִיאֻבְתִּין, דְּגוּפָא אֶתְהֵינִי וְאֶתְעֵינִי מְנַיְיְהוּ כִּי בְנֵי אָדָם רוֹאִים כְּמָה תְעֵנוּגוֹת וְתִשׁוּקוֹת שֶׁהֲגוּף נִהְנָה וּמִתְעַנֵּג מֵהֶם, וְטְעֵינן אֶבְתְּרִייהוּ וְטוּעִים אַחֲרֵיהֶם וּמִן הַהִיתֵר מְגִיעִים אֶל הָאִסוּר. הִנָּדָא הוּא דְכִתִּיב וְזֶה מָה שֶׁכָּתוּב בַּחֲטָא עַץ הַדַּעַת, (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאוּדָה הוּא עֵינַיִם וְגו' וְעַל יְדֵי זֶה נִכְשְׁלָה בַחֲטָא. דְּהָא כָּל תִּיאֻבְתִּין וְכָל עֲנוּגִין דְּעֲלָמָא בִּיהַ תְּלִיין כִּי כָל הַתְּאוּוֹת וְתֵעֲנוּגֵי עוֹה"ז הֵיוּ תְלוּיִים בַּעֲץ הַדַּעַת וּלְכֵן הִתְפַּתְתָּה הָאִשָּׁה אַחֲרָיו.

וְעַל דָּא, כְּגוּוֹנָא דָּא וּלְכֵן כַּעֲיֵן זֶה, אֵית מְלִין דְּגוּפָא אֶתְהֵינִי בְּהוּ יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֲגוּף נִהְנָה מֵהֶם, וְעֵינֵי לְגוּפָא, וְלֹא לְנִשְׁמָתָא וְהֵם נִכְנָסִים לְגוּף וְלֹא לְנִשְׁמָה, וְאִין הַכוּוּנָה לְכָל תְּעֵנוּגֵי הַגּוּף שֶׁהֵם רַק מֵהַסְטָ"א שֶׁהָרִי יֵשׁ מִצּוֹת שֶׁהֲגוּף וְהַנִּשְׁמָה מִשְׁתַּתְּפִים יַחַד כְּגוֹן עוֹנֵג שַׁבַּת וְסַעוּדוֹת מִצּוּה וְטְבִילַת וּבִיאַת מִצּוּה וְכִי"ב שְׁבָהֶם גַּם הַנִּשְׁמָה נִהְנִית. וְאֵית מְלִין דְּנִשְׁמָתָא אֶתְהֵינִי מְנַיְיְהוּ, וְלֹא גוּפָא וְיֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהַנִּשְׁמָה נִהְנִית מֵהֶם וְלֹא הַגּוּף כְּגוֹן לִימוּד תּוֹרָה קִיּוּם מִצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְתִיקוֹן הַמְדוּת. וְעַל דָּא, דְּרַגִּין פְּרִישִׁין דָּא מִן דָּא וְהַמְדְרִיגוֹת הֵם נִבְדְּלוֹת זֶו מִזֶּו צַד אַחַד בְּקִדּוּשָׁה וְצַד שְׁכִנְגָדָה בְּקַלִּי. וְכַאֲיִן אֵינּוֹן צְדִיקָיָא, דְּנִשְׁלִי אֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁרֵיהֶם אֱלֹהִים הַצְדִּיקִים הַהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וּמְנַעִי גְרַמִּייהוּ מִהָהוּא סְטָרָא וּמוֹנְעִים הַלִּימוּד

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לְעֵינַי הֶרֶב אֵלֵיהֶם דוּד חֲמוּד בֶּן רַחֵל זְעִ"ל

עצמם מצד הטומאה והסט"א, וּמִתְדַבְּקִין בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה וּנְדַבְקִים בַּצַּד
הקדושה.

בְּהִיכְלָא דָא בהיכל זה השישי היכל הרצון, **בְּלִילֵין כָּל שְׂאָר שְׂמֵהֶן**
דְּכָל אֱלִיִן הִיכְלִיִן (נ"א וְחִיילִין) **דְּלִתְתָא** כלולים כל
השמות של ההיכלות שלמטה כיון שהם כלולים בהיכל זה. **תִּירֵי שְׂמֵהֶן אֵינֻן**
דְּכְלִילוּ שְׂאָר שְׂמֵהֶן אַחֲרֵנִין ויש שני שמות הכוללים כל שאר השמות
האחרים. **חַד דְּכַד אֶתְחַבֵּר עֵילָא בְּתַתָּא** שם אחד הוא כאשר מתחבר
עולם האצילות בעולמות ב"ע העולים להכלל בו, **וַיַּעֲקֹב נָטִיל הִיכְלִיָּהּ**
וַיַּעֲקֹב שהוא ז"א לוקח את היכלו היא המלכות **בְּאֵינֻן נְשִׁיקִין בְּרִזָּא**
עֲלָתָא להתייחד עימה ביחוד דנשיקין שהוא דבקות רוח ברוח בסוד העליון. **כְּדִין**
כָּלִיל כָּל שְׂאָר שְׂמֵהֶן ואז האצילות כוללת כל השמות, **וְאֶקְרִי** ונקראים
כולם יחד **יְהוָה אֱלֹהִים** הו"ה מצד האצילות ואלה"ם מצד עולמות ב"ע,
וְדָא אֶקְרִי שֵׁם מְלָא, כְּמָה דְאֹקִימָנָא [קלא] וזה נקרא שם מלא כמו
שביארנו.

אור הרשב"י

בחיבור ב' שמות יהוה ואדני כי אדני נרמו
באות ה' תתאה של ההויה, והנה זה החיבור
של יהוה ואדני הוא חיבור זו"ן בלבד. ואמנם
אנו צריכין נ"כ להאיר ולהשפיע גם לכל
העולמות שהעלינו ע"י תפילתינו כמבואר
באורך בס' תפלת השחר שעולים ב"ע, וכבר
ביארנו שהעשיה נכללת ביצירה והיצירה

[קלא] בשער הכוונות בדרושי העמידה בשים
שלום כתב וז"ל: גם נבאר ענין הנ"ל של שמא
שלים דהויה ואלקים הנז' בפ' פקודי שצריך
האדם בתפלתו לחבר שמא שלים הזה, שלא
יש שמא שלים אלא שני שמות אלו, והענין
הוא כי עד עתה בכל ברכות העמידה בעת
הזכרת ההויה לא היתה כוונתינו אלא

הלימוד היומי

לע"נ הרב אליהו דוד חמד בן רחל זצ"ל